

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.207/1
van 22 oktober 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Vlaamse Leemstreek” in Geraardsbergen, Haaltert, Ninove, Oudenaarde, Zottegem, Zwalm en Halle, Landen, Lennik en Tienen’

Op 22 september 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Vlaamse Leemstreek” in Geraardsbergen, Haaltert, Ninove, Oudenaarde, Zottegem, Zwalm en Halle, Landen, Lennik en Tienen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 oktober 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 oktober 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Vlaamse Leemstreek” in Geraardsbergen, Haaltert, Ninove, Oudenaarde, Zottegem, Zwalm en Halle, Landen, Lennik en Tienen definitief vast te stellen.

Het plangebied omvat meerdere afzonderlijke deelgebieden, aangegeven op de verschillende deelplannen van het grafisch plan (bijlage I bij het ontworpen besluit). De meeste deelgebieden worden geheel of gedeeltelijk bestemd tot gebied voor de winning van oppervlaktedelfstoffen, die specifiek bestaat in leemontginning.

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt.

3.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in de volgende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’:

- artikel 13, §§ 1 en 3, respectievelijk voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en daarbij de uitvoering van bepaalde activiteiten wordt onderworpen aan voorwaarden;¹

- artikel 17, § 3, eerste lid, voor zover in het plan gebiedsdelen geheel of gedeeltelijk in overdruk worden aangeduid als Grote Eenheid Natuur (GEN);²

- artikel 25, § 1, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen om in de afgebakende GEN, bij voorrang ten opzichte van de andere functies in het gebied, de natuur en het natuurlijke milieu te behouden, te herstellen en te ontwikkelen;³

- artikel 27, § 3, eerste lid, voor zover in het plan een onderdeel van een gebiedsdeel in overdruk wordt aangeduid als natuurverwevingsgebied.⁴

¹ Zie het vijfde lid van de artikelen 1.1, 2.1, 3.1 en 4.1 van de stedenbouwkundige voorschriften.

² Zie de artikelen 4.3 en 6.2 van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook de daarbij horende aanduidingen op de deelplannen 2 en 9 van het grafisch plan.

³ Zie de artikelen 4.2 en 6.1 van de stedenbouwkundige voorschriften.

3.3. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften maatregelen bevatten in het kader van de watertoets,⁵ vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontwerp.

3.4. Er kan geen rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 27, derde lid, en 29, § 2, tweede lid, van het decreet van 16 april 1996 ‘betreffende de landschapszorg’, waarnaar wordt verwezen in het derde lid van de aanhef van het ontworpen besluit, aangezien die bepalingen zijn opgeheven,⁶ maar wel in de (soortgelijke) artikelen 6.5.1 en 6.5.3, tweede en derde lid, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Die bepalingen bieden rechtsgrond voor zover in het voorliggende plan in overdruk erfgoedlandschappen worden afgebakend, respectievelijk doordat maatregelen worden genomen om te voldoen aan de zorgplicht die met betrekking tot als erfgoedlandschap aangeduid gebied op de administratieve overheid rust en wordt aangegeven hoe met die plicht wordt rekening gehouden.⁷

4.1. In het vierde lid van de aanhef van het ontworpen besluit wordt ook verwezen naar artikel 36ter, §§ 1 en 2, eerste lid, van het voornoemde decreet van 21 oktober 1997. Die bepalingen strekken het ontworpen besluit evenwel niet tot rechtsgrond.⁸

4.2. Dat is evenmin het geval voor het decreet van 4 april 2003 ‘betreffende de oppervlakedelfstoffen’ en voor het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 ‘houdende regels tot uitvoering van het oppervlakedelfstoffendecreet’, waaraan wordt gerefereerd in het zesde lid van de aanhef van het ontworpen besluit. Aangezien het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aansluit op een met toepassing van laatstgenoemd decreet en besluit opgesteld bijzonder oppervlakedelfstoffenplan,⁹ kan de vermelding van die regelgevende teksten in de aanhef van het ontworpen besluit wel nuttig worden geacht bij wijze van beschrijving van het juridische kader van het te nemen besluit, maar als zodanig wordt die vermelding beter opgenomen in de vorm van een overweging die volgt op de vermelding van de vormvereisten.

⁴ Zie artikel 5.2, eerste lid, van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook de daarbij horende aanduiding op deelplan 3 van het grafisch plan.

⁵ Zie bijvoorbeeld het eerste en derde lid van de artikelen 2.2.2 en 2.2.3 van de stedenbouwkundige voorschriften; zie in dat verband de toelichtingsnota, tekst, p. 36-38 (bijlage IIIa bij het ontworpen besluit).

⁶ Zie artikel 12.2.1, 4°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, alsook artikel 12.4.1 van hetzelfde decreet *juncto* artikel 13.4.1 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014.

⁷ Zie respectievelijk het eerste lid en de overige leden van de artikelen 2.5 en 6.3 van de stedenbouwkundige voorschriften, alsook de daarbij horende aanduidingen op de deelplannen 8 en 9 van het grafisch plan.

⁸ Slechts het deelgebied aangegeven op deelplan 7 bevindt zich nabij een speciale beschermingszone (zie de toelichtingsnota, kaart 3.7, onderdeel van bijlage IIIB bij het ontworpen besluit) en daarvoor worden geen maatregelen genomen als bedoeld in de laatstvermelde decretale bepalingen.

⁹ Zie daarover de toelichtingsnota, tekst, p. 13-15, nr. 4.2.

VORMVEREISTEN

5.1. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan¹⁰ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.¹¹ Uit artikel 4.2.1, tweede lid, van hetzelfde decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

Artikel 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 bepaalt:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De

¹⁰ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld; en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven.”

¹¹ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervorgund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten; of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking.”

Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3bis. De administratie kan na een gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer van een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig § 2 of § 3 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, dat voorgenomen plan of programma ontheffen van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage overeenkomstig artikel 4.2.5 tot en met 4.2.10.

Dat kan als de administratie oordeelt dat:

- a) het voorgenomen plan of programma een uitwerking, wijziging, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma, waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of extra gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of
- b) indien in het kader van andere rapportages of beoordelingen reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu gemaakt werd, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER zoals vermeld in artikel 4.1.4, § 2.

§ 3ter. Het gemotiveerd verzoek, vermeld in § 3bis, bevat ten minste:

- 1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of programma, in voorkomend geval met een afbakening van het gebied erbij waarop het plan of programma betrekking heeft;
- 2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft om de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten op de hoogte te kunnen brengen;
- 3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de informatie die in het gemotiveerd verzoek opgenomen moet worden.

§ 3quater. De administratie neemt binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek, vermeld in § 3ter een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Indien de beslissing niet kan worden genomen binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen brengt de administratie de initiatiefnemer hiervan schriftelijk of per elektronische post op de hoogte binnen deze termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk zal worden genomen.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt onverwijld door de administratie aan de initiatiefnemer betekend. Vanaf de betekening van de beslissing wordt ze bekendgemaakt en wordt ze samen met het gemotiveerd verzoek als vermeld in § 3ter ter inzage gelegd bij de administratie. Als het voorgenomen plan of voorgenomen programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere Lid-Staten

van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, dan wordt de beslissing vermeld in het eerste lid onverwijld door de administratie door betekening ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten.

§ 4. Voor een plan of programma dat uitsluitend bestemd is voor noodsituaties moet geen plan-MER worden opgemaakt.

§ 5. De toepassing van § 2 en § 3 mag er echter niet toe leiden dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten niet onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen."

Uit wat voorafgaat volgt dat het voorliggende plan in beginsel is onderworpen aan de plan-MER-plicht, maar dat in bepaalde gevallen ontheffing kan worden verleend van die verplichting.

De dienst Milieueffectrapportagebeheer van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie heeft het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op 21 februari 2013 met toepassing van artikel 4.2.3, § 3bis, b), van het decreet van 5 april 1995 ontheven van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage, omdat in het kader van het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan "Vlaamse Leemstreek" dat de Vlaamse Regering definitief heeft vastgesteld bij besluit van 23 juli 2010, reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu is gemaakt, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER.¹²

5.2. Dat eerder opgemaakte plan-MER bevat, voor een deelgebied dat zich bevindt in de nabijheid van een Habitatrichtlijngebied, de passende beoordeling die bij artikel 36ter, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt voorgeschreven voor die speciale beschermingszone, en, voor het ruimere plangebied, de resultaten van de watertoets die is uitgevoerd met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003.¹³

6. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

"Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt."

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

¹² Zie het ontworpen besluit, aanhef, veertiende verwijzing, en de toelichtingsnota, tekst, p. 34, nr. 4.8.1.

¹³ Zie daarover het ontworpen besluit, aanhef, achttiende verwijzing en de op drie en twee na laatste overwegingen, alsook de toelichtingsnota, tekst, p. 34, nr. 4.8.2.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van hetzelfde besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 15 februari 2013 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.¹⁴

7. De Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) heeft op 24 april 2013 op grond van artikel 2.2.6, § 1, tweede lid, van de Codex advies uitgebracht over het voorontwerp van het voorliggende plan.¹⁵

8. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 en het openbaar onderzoek liep van 3 februari 2015 tot 3 april 2015. Er werd verzocht om de adviezen van de bevoegde gemeenteraden en provincieraden.¹⁶

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

9. Uit de bespreking van de rechtsgrond volgt dat in de aanhef van het ontworpen besluit de verwijzingen naar de rechtsgrond biedende bepalingen dienen te worden aangepast.

10. Tevens moet in de aanhef, vóór de overwegingen, een verwijzing worden ingevoegd naar het advies van de Raad van State. Die verwijzing dient te worden gesteld als volgt:

“Gelet op advies 58.207/1 van de Raad van State, gegeven op 22 oktober 2015, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

Artikel 1

11. Artikel 1, derde lid, 3°, van het ontworpen besluit dient, net zoals het opschrift van de erin bedoelde bijlage, te worden aangepast als volgt:

“bijlage V: het plan-MER betreffende het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan ‘Vlaamse Leemstreek’” (niet: “bijlage V of IIIC: de plan-MER”).

¹⁴ Zie het ontworpen besluit, aanhef, zeventiende verwijzing.

¹⁵ Zie het ontworpen besluit, aanhef, twintigste verwijzing.

¹⁶ Zie het ontworpen besluit, aanhef, eenentwintigste tot drieëntwintigste verwijzing.

BIJLAGE II – STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN

Algemene opmerkingen

12.1. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde adviezen, opmerkingen en bezwaren (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van de Codex). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige voorschriften, die, overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

Er dient te worden vastgesteld dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan soms bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij de bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

12.2. Een voorbeeld daarvan in het voorliggende plan zijn de bepalingen in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften in verband met de buffers die de deelgebieden bestemd voor de winning van oppervlaktedelfstoffen in voldoende mate moeten afscheiden van de aangrenzende gebieden met andere bestemmingen.¹⁷

12.3. Een ander voorbeeld zijn de bepalingen in verband met natuurgebied waarvoor enkel in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften en niet in die voorschriften zelf

¹⁷ Zie de toelichting bij de artikelen 1.1, 2.1, 3.1 en 4.1 van de stedenbouwkundige voorschriften, telkens *in fine*. (toelichtingsnota, tekst, p. 85, 89, 94 en 96).

wordt verduidelijkt in welke beperkte mate in dat gebied infrastructuur en gebouwen mogelijk zijn.¹⁸

13.1. De stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting ervan vertonen ook bepaalde discrepanties. Hoewel mag worden aangenomen dat de inhoud van de stedenbouwkundige voorschriften, gelet op het verordenende karakter ervan, voorrang heeft op de inhoud van de niet-verordenende toelichting, worden die discrepanties toch het best weggewerkt.

13.2. Zo wordt in artikel 2.6, derde lid, van de stedenbouwkundige voorschriften de oprichting van schuilhokken voor dieren gekwalificeerd als een “uitzondering” op het verbod om “gebouwen en gelijkaardige constructies” op te richten, terwijl in de toelichting bij die bepaling wordt vermeld dat schuilhokken voor het tijdelijk verblijf van grazende dieren “niet als gebouwen en gelijkaardige constructies [worden] beschouwd”, net zomin overigens als bepaalde andere soorten constructies (“plastictunnels en andere constructies voor oogstbescherming (...) en constructies voor kleinschalige energieopwekking die tijdelijk geplaatst worden of gemakkelijk verplaatsbaar zijn”) waarvan in de tekst van voormeld artikel 2.6, derde lid, geen gewag wordt gemaakt.

Artikel 2.5

14.1. Aan het einde van het eerste lid van artikel 2.5 van de stedenbouwkundige voorschriften schrijve men “het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013” (niet: “het landschapsdecreet”).¹⁹

14.2. Dezelfde opmerking geldt voor artikel 6.3, eerste lid, van de stedenbouwkundige voorschriften.²⁰

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME

¹⁸ Zie het derde en het vierde lid van de toelichting bij de artikelen 4.2 en 6.1 van de stedenbouwkundige voorschriften (toelichtingsnota, tekst, p. 96 en 99).

¹⁹ In de toelichting bij hetzelfde artikel dient het voorlaatste lid op overeenkomstige wijze te worden aangepast.

²⁰ En voor de laatste zin van de toelichting bij dat artikel.